

[L. D. Rasmussen.]

andre Hensyn at tage end de rent finansielle alene, er det meget vanskeligt tilnærmelsesvis rigtigt at kalkulere Indtægter og Udgifter. Men havde man været tilstrækkelig opmærksom paa det foregaaende Aars Resultat, kunde man umuligt have regnet med, at Indtægterne skulde stige og Udgifterne falde med et Beløb paa henimod 7 Mill. Kr. for det nu afsluttede Driftsaar. Selv om en Kalkulation paa et saadant Omraade er meget svær, skulde man dog mene, at man kunde komme Virkeligheden noget nærmere end Tilfældet har været. Jeg skal derfor erkende, at hele denne Kalkulation af Indtægter og Udgifter paa Finansloven for 1929—30: ca. 10 Mill. Kr. for lidt paa de rene Udgiftsparagraffer og ca. 9 Mill. Kr. for meget som Udbytte af Statsbanerne, var temmelig langt fra Virkeligheden. Men saa kom Tilfældigheden til Hjælp i Form af en betydelig, meget betydelig Stigning i Indtægterne gennem Skatter, Afgifter og „Adskillige Indtægter“, saaledes at Fejlberetningen, der i Virkeligheden var et Minus paa 23¼ Mill. Kr., forvandlede til en lille Nedgang i det beregnede Overskud paa ca. 3/4 Mill. Kr. Jeg kan ikke nægte, at en saadan Maade at kalkulere paa er i høj Grad uheldig.

Der er et Spørgsmaal, jeg maa have Lov til at berøre, og det er den saakaldte Mellemregnskonto med Finansministeriet. Denne Mellemregnskonto synes i særlig høj Grad at være svulmet op for Marineministeriets Vedkommende. Den højtærede Finansminister dvælede udførligt herved i sin Fremlæggelsestale den 5. Februar dette Aar, og jeg skal derfor ikke opholde mig ved Enkelthederne. Derimod maa jeg i Princippet nedlægge en meget energisk Indsigelse mod Bevarelsen af dette System, thi det er i Virkeligheden Forskud paa det følgende Aars Budget, der bliver taget, men derved unddrager man Bevillingsmyndigheden det Indseende med Administrationen, der er nødvendigt og forfatningsmæssigt set en Pligt og en Ret. Naar der tages et Beløb paa den saakaldte Mellemregnskonto, inddækkes dette ved det nye Finansaars Begyndelse — ja det maa jeg naturligvis gaa ud fra som givet —, men da et saadant eventuelt Forskud ikke har kunnet være taget med i Beregningen ved Budgetlægningen for den nye Finanslov, maa det saaledes til Inddækning anvendte Beløb komme til at mangle paa de paagældende Konti, hvis der ikke foreslaas tilsvarende Forhøjelser paa Finanslovsforslaget, og derfor maa Svikmøllen atter i Gang med Forskud ved Finansaarets Udløb. Men en

saadan Ordning, der ikke er en *Orden*, kan ikke tillades, thi hvem borger for, at disse Forskud, denne Mellemregnskonto ikke i større eller mindre Grad vokser Aar efter Aar, hvorved Bevillingsmyndigheden paa disse Omraader sættes ganske ud af Spillet — og dette maa og bør ikke ske. Er der bevilget for lidt paa en Finanslov, maa der søges Efterbevilling, men Bevillingsmyndigheden maa og skal have Lejlighed til at undersøge og overveje, om den paagældende Foranstaltning, hvortil Bevillingen søges, nu ogsaa er strengt paakrævet, eller hvilke Grunde der kan være til Overskridelsen. Drejer det sig om af praktiske Hensyn at paabegynde eller muligt helt gennemføre en Foranstaltning, hvortil der ikke er Bevilling, men en saadan muligt kan være opført paa det nye Finanslovsforslag, maa man naturligvis i Stedet for at gaa Mellemregnskoven søge Bevilling dertil paa Tillægsbevillingsloven mod en tilsvarende Nedgang paa Finanslovsforslaget. Disse Veje er jo ikke ukendte, og de bør følges, saa vi kan blive fri for den omtalte Mellemregnskonto, der sætter Bevillingsmyndigheden ud af Spillet.

Jeg maa maaske lige have Lov til at gøre et Par enkelte Bemærkninger i Sandhedens Interesse til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der i Dag for anden Gang i denne Samling har talt om Socialdemokraternes store Løfter før Valget, uden at jeg i øvrigt skal blande mig i den politiske Debat. Jeg erindrer ganske tydeligt fra det store Møde i Fyns Forsamlingshus i Odense ret før Valget, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ret skarpt bebrejdede den nuværende højtærede Handelsminister og mig, og i øvrigt hele vort Parti, at vi ikke lovede noget. Det var det, der var hans stærke Bebrejdelse overfor os og vort Parti, og mange af mine Meningsfæller kan melde om ganske det samme ude fra Valgkampagnen. Hvorledes er det da muligt, at det ærede Medlem kan staa herinde og tale om de mange store Løfter, vi gav under Valgkampagnen, medens han faktisk selv under Valgkampagnen bebrejdede os, at vi intet lovede. En saadan Fremgangsmaade er ikke heldig og lidet flatterende for det Medlem, der bruger den. Nej, det ærede Medlem maa revidere sin Opfattelse paa dette Omraade. Den Politik, vi fører her paa Rigsdagen og til alle Tider har ført, saa længe vi har været repræsenteret her, er den, der har skabt den stedse stigende Tilslutning til vort Parti; vore Handlinger har faaet Tilslutning og ikke de store Løfter, som det ærede Medlem taler om.